

Underbilag 5 til bilag 2.

Spørgsmål 5.

Udvalget udbeder sig en redegørelse for, på hvilke konkrete punkter ministeren anser lov nr. 158 af 18. maj 1937 om prisaftaler for utilstrækkelig på de i dag herskende forhold, og en nærmere begrundelse for dette standpunkt.

Besvarelse:

At prisaftaleloven af 1937 ikke længere kan anses for fyldestgørende, fremgår allerede deraf, at lovgivningsmagten, som omtalt i afsnittene 39—43 i trustkommissionens betænkning 3, igennem årene har ændret og præciseret 1937-lovens regler på adskillige punkter. Disse ændringer må ses i forbindelse med, at 1937-lovens almindeligt holdte regler først har fået nærmere indhold, efterhånden som der har kunnet udvikle sig en administrativ praksis. På indeværende tidspunkt at gå tilbage til 1937-loven ville derfor være ensbetydende med at se bort fra de erfaringer, som er indvundet i den forløbne tid.

Der vil nedenfor blive givet en oversigt over de konkrete punkter, hvor lovforslaget er mere vidtgående end 1937-loven, således at inddelingen i hovedtræk svarer til grupperingen af lovforslagets bestemmelser.

A. Område.

Prisiftaleloven af 1937 gjaldt for privat erhvervsvirksomhed, medens forslaget efter sin ordlyd omfatter „private erhvervsvirksomheder, andelsforeninger o. lign.“ (§ 2). Denne udvidelse af monopolkontrollens område er allerede gennemført i den gældende lov om prisiftaler m. v. af 14. november 1952 (§ 1, stk. 1) og har været gældende siden 1940.

1937-loven fandt efter sin ordlyd kun anvendelse på „aftaler“, „bestemmelser“ og

„udnyttelse af vareknaphed el. lign.“, jfr. lovens § 9. Med sidstnævnte udtryk tænkes navnlig på den vareknaphed, der kunne blive en følge af den offentlige importregulering. Lovforslaget omfatter ifølge § 2 på samme måde som 1937-loven områder, hvor konkurrencen er begrænset som følge af „aftaler“, „bestemmelser“ eller „indgreb fra det offentliges side“, men derudover medtager lovforslaget områder, hvor konkurrencen er begrænset som følge af „virksomhedernes størrelse“, „finansielle sammenknytning“, „vedtagelser“ samt „andre organisationsmæssige og strukturelle forhold“. Af disse fire udtryk dækkes de tre første af udtrykkene „enkeltvirksomheder“, „sammenslutninger“ og „vedtagelser“ i den gældende prisiftalelovs § 6, jfr. herom nærmere trustkommissionens betænkning 3, afsnit 40—41, samt afsnittene 4—8 i betænkningens bilag 5. Nyt i lovforslaget er således alene udtrykket „andre organisationsmæssige og strukturelle forhold“, der skal dække de konkurrenceforhold, som er beskrevet i afsnittene 8—9 i trustkommissionens betænkning 3. Som nævnt i de ovenfor anførte afsnit i betænkningen og dens bilag 5 dækkes dette område dog til en vis grad også af den gældende lov. Om den praktiske betydning af den udvidelse af loven, der foreslås på dette område, henvises iøvrigt til besvarelsen nedenfor af spørgsmålene 9, 2. stk., og 16 a.

B. Anmeldelse og registrering.

Medens der efter 1937-loven var anmeldelsespligt for aftaler og bestemmelser (§ 8), går lovforslaget ud på, at aftaler og vedtagelser skal anmeldes på de pågældendes eget initiativ, hvorimod bestemmelser bortset fra dem, der vedrører priser og avancer i efterfølgende omsætningsled, kun skal anmeldes, nar tilsynet forlanger det, hvilket